

[Nina Andersen.]

er der sondret mellem erhvervsvejledning og erhvervsrådgivning, idet det om erhvervsvejledningen hedder, at den er for ungdommen, medens der ikke findes en lignende tilføjelse til erhvervsrådgivningen. Jeg vil gerne have fastslået, at jeg forstår det rigtigt, når jeg mener, at medens erhvervsvejledningen er for de unge, vil der også for ældre aldersklasser kunne ydes en vederlagsfri erhvervsrådgivning. Hvis det er således, vil det i mange tilfælde være nyttigt både for den enkelte og for samfundet, og dette er også forudsat i den henstilling fra den internationale arbejds-konference, som jeg just har omtalt.

I denne henstilling findes der et punkt 16, hvori det hedder:

„Tilvejebringelse af fyldestgørende og egnede foranstaltninger til erhvervsvejledning for unge mennesker i landdistrikter indenfor den almindelige erhvervsvejlednings rammer bør skænkes særlig opmærksomhed.“

Nu er jeg klar over, at med den ordlyd, § 3 har, hvorefter alle offentlige skoler, som ønsker det, kan få erhvervsoplysende materiale og kan få en foredragsholder ud for at tale om erhvervsvejledning, er i princippet landdistrikterne dækket. Men det, der bekymrer mig lidt, er dette: Hvorledes mon det vil gå med den personlige erhvervsrådgivning derude i landdistrikterne? Det er klart, at de unge ude i landsognene må ind til de stedlige byer for at få erhvervsvejledning, og mon de føler sig tilstrækkeligt opfordret til det, mon de kan overvinde dette at skulle tage til byen? Ungdomskommissionen foreslog, at man skulle indføre det, man har i Sverige, kontaktmænd, som ude i de enkelte kommuner kunne kontakte de unge med erhvervsvejledningen og hjælpe dem videre, bl. a. til erhvervsrådgivningen. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at indenfor et enkelt anvisningskontors område har der været gjort forsøg med sådanne kontaktmænd, men ordningen har ikke fungeret tilfredsstillende. Det er jo en lidt kategorisk udtalelse. Jeg forstår meget vel, at man i bemærkningerne til et lovforslag ikke kan give oplysning om enkeltheder, men det er en af de ting, jeg gerne ser vi får oplysninger om i udvalget. Jeg vil gerne have en forklaring på, at de pågældende kontaktmænd ikke har fungeret rigtigt. Det er

min opfattelse, at det vil være af betydning, at de unge i landdistrikterne har en mulighed for ikke alene at få erhvervsvejledning, men også erhvervsrådgivning. Der er mange tilfælde, hvor de unge af den tekniske udvikling tvinges ind til de store byer. De kan simpelthen ikke finde arbejde på landet, og i byerne står de ofte i den situation, at de må tage hvad som helst, at de ikke har mulighed for at vælge. Der er ikke givet dem nogen vejledning, og de havner sikkert ofte et sted, hvor de ikke rigtig slår til. Intet er værre end at finde et arbejde, hvor man ikke slår til. Det kan få mange uheldige følger. Derfor er jeg meget interesseret i dette punkt.

Må jeg også nævne et andet punkt i den internationale henstilling om erhvervsvejledning, nemlig punkt 17, hvori det hedder, at man må have opmærksomheden henvendt på fyldestgørende og egnede foranstaltninger, hvorved man kan give erhvervsvejledning til unge mennesker, som har fysiske eller sjælelige hemninger eller begrænsninger, eller som frembyder karakterforstyrrelser af en sådan art, at de forhindrer eller i særlig grad vanskeliggør deres faglige tilpasning. Nu ved jeg, at dette lovforslag forudsætter et samarbejde med skolelægerne, hvor mange oplysninger kan fås, hvis der er sådanne vanskeligheder, og at det endvidere foreslås, at en læge knyttes til amsarbejdsanvisningskontorerne. Jeg går ud fra, at netop dette er forårsaget af, at man ønsker at have en mulighed for også at kunne dække erhvervsvejledning til de unge, som har fysiske eller psykiske hemninger, men det er også en af de ting, jeg gerne vil have nogle oplysninger om. Jeg tror, det er meget farligt, hvis man i disse tilfælde får en skrivebordsafgørelse; hermed mener jeg, at man udarbejder en liste over visse sygdomme og siger: når de unge har de og de sygdomme, skal man undgå det og det og anbefale det og det, for det er blevet mig fortalt, at den samme sygdom kan have variationer, som gør, at det, der i eet tilfælde er uheldigt, ikke er det i et andet tilfælde. Jeg ved, at Danske Kvinders Nationalråd har arbejdet med dette problem og har noget materiale liggende om det. Det er muligt, ja, endog sandsynligt, at man i ministeriet har arbejdet med det samme problem, og at der her ligger nogle oplysninger, som vi kan få. Jeg vil i hvert fald være meget interesseret i at vide, om